

## AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3182/2017. (VII. 14.) AB VÉGZÉSE

### alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

#### v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 27.Beüf.11.122/2016/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

#### I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó fogva tartott alkotmányjogi panaszindítványt terjesztett elő a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.Beü.21.453/2016/10. számú és a Fővárosi Törvényszék 27.Beüf.11.122/2016/2. számú végzése ellen. Kérte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény (a továbbiakban: Btkátm.) 3. §-át, mivel az ellentétes az Alaptörvénnyel, a Btk. 2. §-ával, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányával, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményével az indítványban kifejtettek szerint.
- [2] Az indítványozó a beadványában nem jelölte meg az Alkotmánybíróság eljárásának alapjául szolgáló konkrét jogszabályi rendelkezéseket, indítványa azonban tartalmilag az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján előterjesztett panasznak tekinthető.
- [3] Az indítványozó a Btkátm. 3. §-a alaptörvény-ellenességét állította a korábbi elítéléseit érintően folytatott össz-büntetésbe foglalási eljárás alapján. A támadott rendelkezés értelmében abban az esetben, ha az összbüntetésbe foglalandó ítéletek közül legalább egy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) hatálybalépését, tehát 2013. július 1-jét követően emelkedett jogerőre, az összbüntetésbe foglalásra a Btk. 93–96. §-át kell alkalmazni.
- [4] Az indítványozó összbüntetésbe foglalás iránti indítványát a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.Beü.21.453/2016/10. számú végzésével elutasította. Az elsőfokú döntés indokolása szerint az indítványozó összbüntetésbe foglalás iránti indítványával érintett ítéletek közül az egyik 2013. július 1-jét, tehát a Btk. hatálybalépést követően emelkedett jogerőre. Ennek megfelelően az összbüntetésbe foglalásra a Btkátm. 3. §-a alapján a Btk. szabályai az irányadók. A Btk. 93. § (4) bekezdése – a korábban hatályos szabályozással ellentétben – kizárja a többszörös összbüntetésbe foglalás lehetőségét. Ennek következtében nem volt lehetőség arra, hogy az indítványozó korábbi összbüntetését és ezt követően született, legutóbbi ítéletét egyetlen összbüntetésbe foglalják. Ezen felül az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy az összbüntetésbe foglalási indítvánnyal érintett egyik alapítélet szerinti büntetést az elítélt már kitöltötte, így a végrehajtások folyamatossága sem állapítható meg.
- [5] A döntést a Fővárosi Törvényszék másodfokon 27.Beüf.11.122/2016/2. számú végzésével helyben hagyta. Megegyeztetten, hogy az összbüntetésbe foglalásnak az indítványozó esetében két okból nem volt helye. Egyrészt azért, mert a Btk. 93. § (4) bekezdés a) pontja alapján nincs lehetőség a többszörös összbüntetésbe foglalásra. Másrészt azért, mert az indítványozó az összbüntetési indítvány egyik alapítéletéből a büntetését kitöltve és ténylegesen is szabadult, így a büntetések folyamatossága nem áll fenn.
- [6] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában utalt arra – az alaptörvényi cikk megjelölése nélkül –, hogy a Btkátm. 3. §-a nem áll összhangban a jogállamiság követelményével. Ezzel kapcsolatosan hivatkozott a 9/1992. (I. 30.) AB határozatra, amelyben az Alkotmánybíróság a jogállamiságból és a jogbiztonságból fakadó egyes követelményeket (kiszámíthatóság, előreláthatóság) értelmezte és rögzítette. Utalt továbbá az indítványozó az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: EJE) 7. cikk 1. pontjára (*nulla poena sine lege*), amely rendelkezéssel a támadott jogszabályhely álláspontja szerint szintén ellentétes.
- [7] Az indítványozó úgy vélte, hogy a vele szemben indított büntetőeljárás lefolytatására illetékes hatóságok leterheltségén és a véletlenül múlt, hogy az egyik ítélete a Btk. hatálybalépését követően emelkedett jogerőre. Kifogásolta továbbá az összbüntetési indítvány alapjául szolgáló többi büntetőeljárás elhúzódását is. Ezzel össze-

függésben pedig az EJE 6. cikk 1. pontjában foglalt észszerű idő követelményének a megsértését tartotta megállapíthatónak.

- [8] 2. Az indítványozó beadványát az Alkotmánybíróság felhívása nyomán kiegészítette.
- [9] Álláspontja szerint az őt érintően hozott bírósági döntések azért ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésével, mert azokban olyan jogszabály alapján szabták ki a büntetést, amely a bűncselekményei elkövetésének az idején még nem volt hatályban. Mivel pedig a Btk. összbüntetési szabályai értelmében kizárt a többszörös összbüntetésbe foglalás, az indítványozónak súlyosabb büntetést kell letöltenie, mintha a büntetését a régi Btk. alapján állapították volna meg. Az indítványozó – az alaptörvényi cikk megjelölése nélkül – hivatkozott a tisztességes eljárás elvének a sérelmére és ennek indokolásaként utalt a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban foglalt elvekre.
- [10] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi feltételeknek. Ezen vizsgálat eredményeként az Alkotmánybíróság a konkrét esetben arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány ezen törvényi feltételeknek az alábbiak szerint nem felel meg.
- [11] Az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pontjában foglalt követelményt, mivel nem jelöli meg azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza. Csupán a beadvány tartalma alapján válik egyértelművé, hogy az alkotmányjogi panasz a jogerős bírósági döntést és az eljárásban alkalmazott jogszabályt egyaránt támadja, vagyis az Abtv. 26. § (1) bekezdésére és 27. §-ára alapított beadványnak tekinthető.
- [12] Nem tesz eleget továbbá a beadvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában rögzített kritériumnak, mivel nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [13] Az indítványozó az Alaptörvény sérülni vélt XXVIII. cikk (4) bekezdésére szám szerint, míg egyéb rendelkezéseire csupán tartalmilag, az alaptörvényi cikk feltüntetése nélkül hivatkozott (jogállamiság, jogbiztonság, tisztességes és észszerű határidőn belüli eljárás). Sem ez utóbbi rendelkezésekhez, sem az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdését érintően nem tartalmaz ugyanakkor a beadványa olyan, alkotmányjogilag értékelhető indokolást, amely az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálatának az alapjául szolgálhatott volna.
- [14] 4. Az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján tehát arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek. Ezért az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) és e) pontjaira figyelemmel, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2017. július 4.

*Dr. Juhász Imre s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró

*Dr. Balsai István s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Czine Ágnes s. k.,*  
előadó alkotmánybíró

*Dr. Horváth Attila s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Sulyok Tamás s. k.,*  
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1516/2016.

• • •